

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan dve čer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. Jelen mesec 1 gld. 10 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pismo o Avstriji.

Francoski senator Henri Martin izrazil je svoje mnenje o Avstriji v pismu, katerega objavlja pariški „Siècle“ na odličnem mestu. To, veliko pozornost vzbujajoče pismo slove:

Ko sem v svojem prejšnjem pismu govoril o naših odnošajih nasproti Italiji, cikal sem še na drugo vprašanje, ki se tiče Italiji sosedne dežele. Tikalo se je Avstrije. V istini nastopajo v zapadnej polovici avstro-ogerske države, v Cislitvaniji, politične prikazni na dan, za katere javno mnenje pri nas doma še ni imelo dovolj pozornosti in katere nas morajo zanimati v velikej meri. Pri zaključni državne zboru avstrijskega govoril je ministerski predsednik grof Taaffe besede, s katerimi se je javno mnenje in Francoska jedva pečala, ki so pa bile mnogo važnejše, nego govor Mancinijev, ki je našel toliko odmeva. Zastopniki nemške stranke v državnem zboru pozivali so ministerstvo, naj predrugači svojo politiko. Ministerski predsednik je odgovoril, da je ne bode predrugačil; vladi je namen, spoštovati pravice vsake narodnosti v državi in postaviti narodnosti na jednaka stališča. To vsaj bil je smisel njegovih besed, če se tudi neso popolnem tako glasile. Jednakost mej državljani iste države! Nam se to vidi popolnem jednostavna, skoro banalna stvar. A v državi, katere vlada je bila do sedaj oprta na prevago vlade jednega plemena nad drugim, ne pomeni to nič manj, nego revolucijo, legalno revolucijo. Bilo je to opustitev onega kolektivnega despotizma, ki je nastopil po absolutizmu.

Ta resnobni dogodek, ki je vsled potrebe moral nastati začetkom za mnogo drugih, dal je izraz čudnemu protislovju mej vnano in notranjo politiko avstrijske vlade. Na zvonaj ostane ta

vlada na potu, po katerem jo je vodil grof Andrassy; ona je zavezница Nemčije, ona je tripel-alijanca, ona je Rusiji nasproti naslonjena na Nemčijo. V notranjem pa ostavlja nemško stranko za slovansko. Kajti jednakost, pravica, pomenita zmago Slovanov, zakonito zmago večine.

In dogodki pričeli so potrjevati te besede. Deželni zbor česki je razpuščen; v nekoliko dneh bodo volitve domovino Jana Husa in Jana Žiške oprostile nemške večine jarma. Volitve v Cislitvaniji brez dvojbe ne bodo zamudile posnemati ta vzgled. Izid bode v vsej državi tak, kakor v Českeji. Slovanska plima nastopa, narašča in bode se razlila, in čem bolj se bliža njeni dan, tem predvidnejši bodo Slovani, tem zmernejše njih mejsobne zahteve, tem složnejši bodo. Čehi, Poljaki, Rusini, Slovenci postopajo roko v roki, vsak prepir mej njimi bode se udušil, in s seboj potegnejo celo elemente, ki so jim tuji, na primer v Tirolski italijanski živelj in celo v tej deželi in kje drugej del Nemcev. Pri volitvah v Kranjskeji morala se je nemška centralistična stranka zdržati boja. Število nemških Avstrijcev, katerim je iz jako praktičnih razlogov sporazumljenje s Slovani ljubše, nego popruse, se baš množi.

Kaj bode iz tega velikega gibanja? Toliko je gotovo, da je ozel evropske politike sedaj ob Dunavu. Gotovo se s tem pečajo v Nemčiji. Nemški časopisi, ki tako uljudnim načinom razprostirajo svoje bojne načrte tripel-alijance proti Francoski in Rusiji, ne morejo kaj, da ne bi priznavali, ka bi bili pri tej hipotetičnej vojni slovanski elementi v Avstriji prav malo zanesljivi; nameravajo pa Slovanom avstrijskim postaviti protipezo v Poljaci. Pri tem pa pozabijo, da, če je kje na svetu kaka mržnja neozdravljiva, je gotovo mržnja Poljaka proti Prusu. Mej vsemi rokami, ki bi se mu brez dvojbe ponujale, bi gotovo

Poljak Prusiji najnazadnje segel v roko. Toda, bode ta mnogooznanjevena vojna kdaj, v malo ali čez veliko let? Ti „tako malo zanesljivi elementi“, za katere se gre, bodo namreč v ne posebno dolgem času vlada Avstrije, brez prekucijske krize in celo dinastiji v korist.

Ako vlada Slovan na Dunaji, bode li tedaj Avstrija hotela vojevati z Rusijo? Seveda mora vojevati z Rusijo, ko bi hotela uresničiti stari sen o usrkanji vseh slovanskih narodov. V orijentu pojavljajo pa se novi dogodki: mali narodi v Evrope jugovzhodu, ki so do sedaj tekmovali in si stali v prepiru nasproti, Slovani v Bolgariji, Grki, Rumunci, skušajo vzajemno približevati se in spojenje njih interesov zdi se jim jedino sredstvo v varstvo njih nezavisnosti.

Precej veliki ovinek, po katerem je šel knez bolgarski, potujoč v Moskvo, bil je vsacemu označujoč. Ako je Rusija, kakor se predpostavlja, sama prouzročila potovanje in tendence, ki se pri tem javljajo, moglo bi se zaključevati, da se je odrekla požreti male države, pod tem pogojem, da Avstrija isto tako stori. Bodočnost je brez dvojbe mračna; ugoden pa je razgled, da se svet v Levanti naposled pogodi in sporazumi, namestu da se Nemčiji na korist mejsobno mrcvari. Sme se in mora se upati, da se kaj jednegega zgodi v vzhodnej polovici avstro-ogerske države, v Translitvaniji, mej Slovani, Magjari in Rumuni. Izredno lokava politika potisnila je Avstrijo proti vzhodu, da bi prišla z Rusijo navskriž. A čem dalje prodira na tem potu, tembolj se poslovanj. Vse drugačen, nasproten duh stopa na mesto nemštva. Kaj bode v slovanskej Avstriji iz temelja tripel-alijance? Se-li ne bode premaknil? Politika, ki je dosegla ta rezultat, utegne

LISTEK.

Pillone.

(Danski spisal Viljem Bergsøe, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

„Ko je bila gotova s tem čudnim delom, zaprla je omaro, šla nekaj potov nemirno po sobi gori in doli, potem se zopet usela v stari naslonjač in utopila se v premišljevanja.“

„Kolikor časa je sedela, tako dolgo se ni ganila; jaz sem že mislil, da je zaspala. Zdaj se je zopet vzdignila in globoko vzdihnila, nagnila se je čez mizo, izvlekla iz nedrij majhen zlat medaljon, katerega je počasi odprla. Morala je biti v njem kaka slika, kajti gledala ga je dolgo in pazljivo, in v njenih očeh žaril se je čuden ogenj. Potem ga je pa goreče poljubila in skrila ga zopet v nedrijah.“

„Usela se je na stol in pokrila obraz z rokama; zdelo se mi je, da se je jokala. To trenutje zaslišal sem zdolaj bobneč glas, kakor bi nekdo tolkel na vrata. Kmalu čuli so se koraki v nadstropji pod nama; zdaj planila je ona prestrašena po konci,

kakor bi pričakovala kako ponočno pošast; korakanje bilo je vedno bližje; ko se je zaslislalo na stopnicah, skočila je ona proti alkovu, kjer sem bil jaz, kakor bi se hotela skriti; pa stopila je na jedenkrat zopet proti vratom, z žepnim robcem obrisala si poslednje solze, in zopet se je pokazal oni ponosni, zapovedujoči obraz, kateri sem tako občudoval, ko sem jo prvokrat videl.“

„Naslonila se je na pisalno mizo in gledala je proti vratom. Počasi so se vrata odprla in nek moč v črnem nagubančenem plašči prišel je notri. Hitro je slekel plašč, in pred menoj stal je človek, katerega sem tako dobro poznal, če tudi se je bil preoblekel — bil je Pillone.“

„Na glavi imel je prekrasen častnišk klobuk z dolgim, zibljajočim se petelinovim perjem; njegova temnovišnjeva sukuja bila je obšita z zlatimi portami in za temnorudečo prepasnico svetila sta se bodalce in samokres. V tej lepeji polu mornarskeji in polu vojaškeji obleki zdel se mi je še jedenkrat tako lep: bila je kakor nalašč zanj narejena, združevala je v sebi razbojnika in tihotapca.“

„On je obstal jeden trenutek pred njo, in jo ves zamaknen opazoval, kakor bi ga bila premagala

njena lepota. Potem je pa stopil k njej in hotel jo je objeti; a ona se mu je boječe umaknila; on pa je rekel z razdraženim glasom:

„Filomela, zakaj me ne pozdraviš? Pozabi ves prepir in kreg! Ti ne veš, v kakšno nevarnost podal sem se zaradi tebe!“

„Pillone,“ rekla je s tihim glasom, „kako si me mogel pustiti tako dolgo čakati v tem strašnem kraju! Jaz sem ti pisala, da se snideva ob dveh po polu noči, in zdaj že čakam tukaj čez jedno uro v strahu in trepetu.“

„Ali me nisi čakala že druge noči?“ vprašal je in jo ostro pogledal. „Ali nisi bila pretečeni teden večkrat tukaj, ne da bi bila naznanila meni? Moji ogleduhi vedo vse.“

„Bila je osupnena, odgovorila je hitro:

„Ali me hočeš grajati zato, da sem vse upala in vse pomisleke pustila na strani — samo iz ljubezni do tebe! — Da, marsikatero noč sem se splazila v razpadlo viho, s katero si me ti seznanil, ki me je napolnjevala z grozo in strahom. Marsikako noč sem te čakala do petelinovega petja, nadejaje se, da te dobim, ker sem vedela, da večkrat sem prideš. Oh, jaz nesem vedela, kod ti hodiš; nesem

v vspehu samem najti oviro. Kam plovi? V neznanost. Henri Martin.

Oklopnica „Inflexible“.

Nekako čudno se čita ta napis v političnem oddelku, a kdor premisli, kako upliva vojna moč, bodisi na morji, bodisi na kopnem, na osode narodov, da so baš vojne ladije mej drugimi sredstva, s katerimi piše in beleži zgodovina svetovne dogodke in preobrate v svojo knjigo, ne bode nam kot hibo očital, da se na tem mestu pečamo z omenjeno oklopnico, v obče pa ob enem z napredkom mornarstva, ki je v zadnjih treh desetletjih storilo velikanske korake.

Ko so 30. novembra 1853 l. Rusi pod poveljstvom admirala Nahimova pri Sinopu v besede popolnem pomenu uničili turško brodovje, začelo se je misliti, da so lesene stene pač preslabo varstvo pred pogubonosnimi granati, in Napoleon III. je takoj bodoče leto dotlelal pet „plavajočih baterij“, ki so imele železne oklepe in pri bombardovanju Kinburna v 17. dan oktobra 1855 izvrstno se obnesle. To bil je začetek sedanjih oklopnice, ob enem pa tudi velikansk preobrat v mornarstvu in v ladijedelnicah. Začelo se je tekmovalje, kdo bode nadvladal: topničarstvo ali pa izdelovalci ladij. Stare vojne ladije začeli so preustrojavati, naloživši jim težki železni oklep. Toda prvotna okostnica starih ladij pokazala se je deloma prešibko novemu bremenu, nasproti pa je topničarstvo proizvajalo vedno silnejše kanone, s katerimi je bilo moči prebiti novo železno steno. V očigled tacemu strelivu pomnožila se je debelost oklepa, a pri tem prišli so naposled vender do skrajne meje, katera se prekoračiti ni mogla, ker bi ladija večje teže sploh ne zmagovala. Vsled tega prišlo se je do ukrepa, da se sploh vsa ladija ne obda z oklepom, vsaj ne z jednako močnim, temveč, da se posebno ojači sredina ladije, kjer so kanoni, in ker so po tem takem drugi deli ladije skoro nezavarovani, skrbelo se je, da se ladija ne potopi, s tem, da se je vsa ladija razdelila na več nepremočnih oddelkov. Tacih oddelkov (water tight compartments) ima angleška oklopnica „Inflexible“, ki je ravno zdaj v Tržaški luki, 126. Ta oklopnica, dodelana l. 1876, je v obče največja in najdovršenejša na vsem svetu. Največja, ker drži 11.880 ton, mej tem, ko sta italijanski ladiji „Duilio“ in „Dandolo“ za 1310 ton manjši. „Italia“ in „Lepanto“ bosta sicer imela po 13.708 ton, a popolnem zgotovljena bosta stoprav v dveh letih.

„Inflexible“ ima 61 centimetrov debel oklep. In ker so plošče jeklene, ni moči prebiti je niti z največjimi kanoni, s kanoni po 100 ton, kakeršne ima na morji sedaj jedino Italija.

Najdovršenejša pa je ta ladija, ker so se pri njenem izdelovanju uporabljale vse skušnje, iznajdbe in vsakeršni najnoveji stroji, da se zgotovi, kolikor človeškemu umu možno, kaj popolnega. Nasproti francoskemu in avstrijskemu sistemu, po katerem molé

oklopnice precej iznad vode, so angleške in mej temi „Inflexible“ popolnem, najvišji krov več nego za meter pod vodo. Na tem podvodnem krovu pa stoji citadela, to je 40 korakov dolg in 30 korakov širok štiriočlani zaboj, ki moli samo za tri metre iznad vode. V tem zaboji stojita presukljiva stolpa, v vsakem pa po dva kanona po 80 ton težka. Sto pa presučeta se v 1 minuti 70 sekundah in sta v diagonalni tako postavljena, da drug drugemu nesta na potu, temveč, da se z vsacim kanonom more streljati na vse strani. Ta citadela je neprodorna, 50.000 centov težka trdnjava v vodi, oskrbljena z vsemi možnimi sredstvi in stroji. Razen glavnega stroja, ki ima 8010 konjskih močij, je na ladiji še 39 pomožnih strojev, kajti vsako težko delo dogotovi se s parnimi in hidrauličnimi stroji. Stroji vleko kotve z globine, spuščajo čolne v morje, prirejajo svetlobo (električno), dovažajo svežega zraka v spodnje dele, gasé požar, trombajo vodo, bašejo kanone, tako da zadostuje za vsaki 80 ton (1600 centov) težki kanon samo pet mož, ki s pomočjo strojev bašejo te velike s projektili po 775 kilo težkimi in so pri tem po orjaškem neprodornem oklepu popolnem varni pred sovražnim ognjem.

V tej oklopnici dosežena je skrajna meja glede debelosti oklepa, kakor tudi glede velikosti kanonov. Italija, ki hoče na morji prekositi vse druge države, nastavlja je sicer na „Duilio“ in „Dandolo“ kanone po 100 ton težke, a praktičnost tega koraka ni še dokazana, kajti notranja stena v stolpih morala se je obložiti z blazinami, ker je pri streljanju pritisk vzduha tolik, da vrže topničarje v steno nazaj in da je le omenjene blazine varujejo poškodovanja.

V oklopnici „Inflexible“ skazala se je sicer človeška ostroumnost, a konečna določba, so li ti morskí kolosi zares praktične vrednosti, videla se bode še le pri pravej morski bitvi, kjer si bodo stale jednake moči nasproti. Za zdaj pa je vsekako mikavno ogledovati priprave, katere je izumil človeški um, da uniči kralja stvarjenja.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. junija.

Deželni zbor Dolenje Avstrije je glede onih članov deželnega šolskega sveta, ki so ob priiliki ministerskega dovoljenja za ustanovitev česke šole na Dunaji izstopili iz te korporacije, sklenil, da so ravnali popolnem pravilno, da pa je vender potrebno, da se posebno vsled nove šolske postave varujejo interesi dežele in da za to ni nobeden bolj sposoben, kakor prejšnji udje deželnega šolskega sveta, katerim se daje na prosto voljo, kedaj da hoté zopet ustopiti. — Ta sklep je jako karakterističen za navadni način fakijske politike, ki je proračunjena le na prvi efekt. Svoje čase vršil se je bil ta izstop z velikim hrupom in se je bil raztrobil kot važen političen čin; sedaj pa čutijo, da bi se jako zanemarjala dolžnost zastopnikov, ako se še dalje odmikajo šolskemu svetu. Šolski odsek de-

želnega zbora je imel le to težavno nalogo, da je dotičnikom ustop zopet omogočil, pri tem pa kolikor možno prikril njihovo prenapljenost. To se mu je pa tako slabo posrečilo, da celo levičarski listi, kakor da bi se sramovali, ne prinesejo popolne vsebine onega sklepa. —

Poročilo ustavnega odseka nižavavstrijskega deželnega zbora, katerega je izdelal vsled nasveta poslanca Koppa glede decentralizacije železnic, ima v sebi naslednjo resolucijo: „Deželni zbor vidi v nameravae decentralizaciji železnic, dasi tudi se ima v prvi vrsti tikati le državnih in pridržati še nekako podredjenje pod jeden ali več centralnih organov, resno oškodovanje opravičenih interesov Dunajskega mesta. On vidi pa tudi v tem rastoče ojačenje centrifugalnih tendenc in se vsled pospeševanja teh tendenc boji zaradi množičnih se težav jednotne uprave, mejsebojnega odljudenja narodov in oslavljenja avstrijske državne misli. Želi samo in upa, da se bode s pravočasnim povratom izognilo nevarnostim, ki bi se znale ob težavnih časih pokazati jako osodepolne ter bi se prepozno izpoznale.“ — Motivacija te čudne resolucije je polna napadov na vlado in poljske poslance.

Župan Nylregyháze, Krasznay, nagovarja občinstvo, da naj bode mirno in naj se povodom predstoječe konečne obravnave v Tiszai-Eszlarski aferi ne obnaša sovražno proti židom ter ne napravlja nobenih izgrediv. — Na uličnih vogalih prilepljena so vabila na naročbo protižidovskih listov. Ta vabila imajo na čelu velik črn križ, govore o prelitej nedolžni krvi ter poudarjajo, da se ima zmagati v znamenji križa. Ljudstvo se zbira okolu teh plakatov, katere nekateri glasno predčitajo. — Predsednik sodišča bode posebej obravnaval obe zatožbi, in sicer kot prvo umor Esthre Solymossy, kot drugo pa utihotapljenje mrtveca. Predsednik Kornis je baje dejal, da je prepričan, da so židje umor zvršili v tem redu, kakor to opisuje priča mladi Scharf; kot sodec pa da hoče razsojevati po zakonih, ne po osebnih čutih.

Vnanje države.

Rumunska vlada stopila je pred nekaterimi meseci v dogovor z belgijskim generalom Brialmont-om, da bi ga pridobila za to, da bi prišel v Rumunijo ter izdelal plan za najprimernejše utrjenje deželnih mej. Belgijska vlada se je začetkom obotavljala dati generalu odpust, da jo je slednjič pregovoril rumunski poslanik. Sedaj biva general Brialmont že dva t. dna v Bukureštu ter je dobil nalog prehoditi mejne kraje dežele ter iznajti prostore, ki bi bili posebno ugodni za zidanje trdnjav in izdelati dotične obrise. Prvo potovanje generalovo veljalo bo, kakor se trdi, zapadneji meji. Ob enem dobil je belgijski general razen utrjenja mej nalog, da razmotruje vprašanje, kako bi se dalo mesto Bukureško preustrojiti v ograjen ostrog z nasipi. Izredni kredit 15 milijonov frankov, ki jih je volila rumunska kamora v zadnjem zasedanju vojnemu ministerstvu v ta namen, smatrati se ima le za začetek in uvod drugim kreditom, ki bodo potrebni za to obširno podjetje.

Odstopivši vodja nemških nacional-liberalcev, pl. Bennigsen, odgovoril je deputaciji svoje stranke iz Hanovra, katera mu je prinesla adresu, da ga je k položitvi mandatov napotilo prepričanje, da njegova politika spravljivosti zdaj nema nikakeršnega upanja do uspeha, da

ti vedela kam poslati pisma, sicer bi to bila že davno storila.“

„Od koga si izvedela za moj tabor?“ vprašal je on zamišljen.

„Od starega Rafaela doli na bregu,“ odgovorila mu je hitro. „Saj ti je on poprej oskrboval pisma in naročila, on mi je obljubil oddati ti moje pismo.“

„Potem je pa on prejel slabo plačilo,“ rekel je on mračno. „Njemu ni bilo upati, ker je izdal Mateja. Jeden mojih stražnikov ga je ustrelil, ker se je bil preveč približal našim četam. Našli so tvoje pismo pri njem, a bilo je že prepozno, nesem ga mogel brati, kajti bilo je vse krvavo.“

„Kri! kri!...“ zaklicala je ona; „zmiraj pride kri radi mene mej naju. Ali se več ne spominjaš ubozega Leona na Sanelmskem jetnišničnem dvorišču? On je bil prvi — in ti si takrat bil še otrok!... Rafael je umorjen, ubogi stari mož!... O moj Bog, da bi bil vender zadnji!“

„On ni umorjen, temveč padel je!“ rekel je Pillone z ostrim glasom. „Kaj pa je stikal stavec pri naših prednjih stražah, če ni vedel našega glasila? Ali ni poznal postav, ki od najstarejših časov

velja mej nami? Ali ni vedel, da je za denar izljal jednega najboljših naših mož...“

„On je upal, da mu boš odpustil zaradi mene, če prinese moje pismo,“ odgovorila je Filomela z mehkim glasom. „To bi mu bil saj storil.“

„Pillone je molčal precej dolgo, potem je rekel:

„Ne! Jaz bi mu ne bil prizanesel, ko bi tudi ti bila prosila zanj! Držati moram disciplino mej svojimi ljudmi, če hočem ostati njih gospodar, za izdajalca poznam samo jedno kazen — smrt!“

„Ti me več ne ljubiš Pillone, ti me nisi nikdar ljubil,“ rekla je mlada deklica in srpo ga pogledala. „Sicer bi bil prizanesel staremu, slabemu možu, katerega je morda samo potreba k temu prisilila.“

„Dobil je plačilo za svoja dela, a jaz nesem dal tega povelja,“ rekel je Pillone z milejšim glasom.

„Ti ne veš, Filomela, kako težko je ohraniti veljavo mej temi divjimi in predrznimi ljudmi, kateri smatrajo svoje življenje samo kot stavo pri kakej hazardnej igri. Ti praviš, da te ne ljubim! Ali nemaš najboljšega dokaza, kako zaupanje imam jaz v tebe? Ali ne veš, da je vse pripravljeno, da bi ujeli mene

in pobili moje ljudi? Upal sem se v levovo žrelo; ko sem se sem plazil, šel sem mimo stražnih ognjev, ki gore na trgu v Sorrentu. Vojaki so mi salutirali; ko bi me bil spoznal kak policijski agent v tej obleki — ustrelili bi me bili na mestu, kakor steklega psa!... Jaz te ne ljubim, praviš; ali ti nesem dal vsega, kar si pozelela? Ali nesem spolnil vsake tvoje želje, in postavil zaradi tebe mnogokrat v nevarnost celo svoje življenje?... Jaz te nesem ljubil... ali si že pozabila, kaj se je zgodilo na Posillipskem bregu? Kdo je bil, ki je dal migljeji onemu sleparju, heraču, policijskemu vohunu? Ti si me izdala, Filomela, in tebe imela bi bila zadeti jednaka osoda, kakor je Rafaela. Ti si zasejala neslogo mej moje ljudi, ker nesem ničesar storil proti tebi. Ti si se dala ujeti in peljati pred policijo v Neapolj, in ko sem prišel s popolnim zaupanjem v te semkaj, kjer bi me jeden sam tvoj migljeji mogel pogubiti — zdaj mi očitaš, da te ne ljubim!“

„Ne grajaj me, Pillone, dokler si prav za prav vsega sam kriv!“ odgovorila je Filomela in ponosno privzdignila glavo. „Ali si pozabil, kaj se je oni večer malo poprej prigodilo mej nama? Ali se ne

pa upa, da se bode občno stališče kmalu spremenilo. S to njegovo izjavo se potrjuje, da je v notranji politiki Nemčije zdaj nastopil odločen prevrat, ki vodi od sebe posredujoče elemente.

Iz Carigrada se poroča „Pol. Corr.“, da je minister znanjih stvari v okrožnici, ki jo je poslal poslanikom veleavlastij, naglašal težave, ki se ustavljajo uredbi mej pri Skadarskem jezeru; ob enem pa izraža upanje, da se bode stvar kmalu uredila ter izvršila izročitev zemlje, ki se ima odstopiti Črnej Gori. — Nasproti temu optimističnemu pismu pa se izve iz Kotora, da se je zopet v petek bil hud boj mej turškimi nizami in Albanci v deželi Hotov. Boj vršil se je do polu dne ugodno za Albance, ko dobe pa Turki podporo z dvema topoma, začno se Albanci umikati; izguba poslednjih označuje se velika. Turki imajo 250 mrtvih in ranjenih. Tudi se je poročalo, da je bil v isti dan boj v gori Dibra. — Poročila iz Albanije trdijo, da se je Ali paša z nekaterimi veljaki iz Guzinje čez Plevlje, Fočo in Sarajevo podal na Dunaj, da zaprosi avstrijskega posredovanja v tem albansko-turškem konfliktu.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) naklonil je pogorelcem v Rožeku na Koroškem 1500 gld. podpore.

— (Trgovinska in obrtna zbornica) je v včerajšnji seji na mesto odstopivšega g. predsednika Kušarja izvolila g. grofa Thurna deželnim poslancem. Prišlo je 14 narodnih odbornikov, ki so g. grofa jednoglasno volili, od nasprotnih odbornikov ni bilo nobenega blizu. Ker je tedaj g. grof Thurn izvoljen od narodne stranke, ni dvomiti, da bode vselej glasoval v smislu svojih narodnih volilcev. G. grof Thurn je bil sicer dozdej pristaš nemško-liberalcev kranjskih, pa jeden mirnejših in treznejših ter se nikdar ni sovražno proti Slovincem obnašal. V svoji mladosti je celo, kakor učenec ranjcega Pintarja, skladal slovenske pesni. Pri poslednji volitvi se je jasno prepričal, kakšni prijatelji so mu bili Apfalter in tovarši. V gorenjskih mestih so ga izigrali proti narodnemu kandidatu; ko pa je tam propal, so mu v zahvalo v veleposestvu postavili stol pred vrata. Narodnim volilcem obrtne in trgovinske zbornice se je g. grof Thurn zavezal, da se, ko bi mu izrekli svoje nezaupanje, precej odpove mandatu.

— (Gg. deželnim poslancem.) Prihodnjo nedeljo 24. t. m. je klubova seja narodnih deželnih poslancev v prostorih Slovenske Matice ob šestih zvečer.

— (Dvorni svetovalec gosp. Heinrich) opomnil je že dvakrat vse svoje uradnike, naj natančno spolnujejo jezikovno naredbo ter pri slovenskih strankah delajo le slovenske zapisnike. A kljub temu opominu ravnatelj Schuh v Celji še ni naročil slovenskih tiskovin.

— (Vreme.) Včeraj in danes je v Ljubljani precej hladno. Vrhunci gorenjskih gora so na novo

pobeljeni, Storžec le malo, Stol pa že močno, v Kranjski gori pa sega belin, kakor se nam poroča, globoko v dolino. Koroški hribi, kolikor se jih vidi od nas, so prav močno beli; vidi se, da je sneg na debelo zapadel. Za junija tretjo tretjino pač kaj nenavadnega.

— (Iz Tolmina) piše se nam v 19. dan t. m., da sta tamošnji društvi „Narodna Čitalnica“ in „Rokodelsko bralno društvo“ res izključili „Sočo“ zaradi napadov v zadnjih številkah, zlasti pa zaradi napadov „proti vsem Tolmincem brez izjeme“. Preverjeni smo, da mora i v Tolminu biti vse časti vrednih izjem, katerih se ne tikajo in ne morejo tikati omenjeni napadi; žal pa nam je, da se nihče ni oglasil proti izključenju „Soče“, ki je gotovo pisala v najboljšem namenu in menda le v obliki bila preostra. Pri volilnem gibanju in mej volilnim bojem se ne sme vsaka besedica polagati na tehtnico.

— (Iz Metlike) se nam piše: Kmetijsko predavanje imel je g. Kramar pri nas 17. t. m. Poslušalcev iz obližja Metliškega bilo je vendar čez 100, da si čas ni bil ugoden. G. Kramar govoril je o živinoreji. Občinstvo — mej katerim naši najboljši gospodarji — je g. Kramarja pazljivo poslušalo in mu prav živo pritrdjevalo.

— (Iz Vač) se nam piše 18. junija: Brali smo v „Slov. Narodu“ št. 133 mej domačimi stvarmi pod napisom „Izpred porotnega sodišča“, da je bil 11 t. m. zatožen Gregor Hribar iz Vač zaradi hudodelstva uboja. To pa je pomota. Oni ubijalec doma je iz Kolovrata, tri ure od tukaj proč, okr. Litijskega in ubil je kmetškega fanta iz Hotiške občine, intudi ne s kolom, ampak s kamenom ga je ubil, ko so šli od vojaškega nabóra domov. Ker se v naši občini, oziroma v trgu ni še zgodilo kaj takega, odkar bi najstarejši občan pomnil, torej sem naprošen od mnogih, da naj pišem in prosim, da se pomota popravi, ker marsikateri čuti se žaljen in zdi se mu v sramoto, da bi se kaj takega o nas pisalo, ker ravno pri nas ni tako hudobnega ljudstva, da bi se zgodilo kaj takega.

— (Občinske doklade) na Štajerskem so res ogromne, posebno mej Nemci. Letos dovolile so se više občinske doklade zgolj nemškim občinam: Blumegg 65, St. Stefan bei Leoben 71, Trofaiach 72, Hafing 72, Stadl 100, Radmer 118, Ebiswald 125 %! A tudi na Slovenskem so doklade neznosne. Okrajni zastop v Kozjem potrebuje 49 % okrajnih priklad v znesku 26.669 gld. 44 kr. To je že več nego liberalno.

— („Hrvatske Vile“) došel nam je 7. zvezek, v katerem je mej drugimi prav ličnimi ilustracijami tudi slika Bleškega jezera. Žal, da ima jedva 13 vrstic obsežni popis več čudnih napak, ker trdi, da je Bled 5 ur od Ljubljane oddaljen, da je Blejski grad bil nekaj lastnina „birkinskih

biskupa“, sedaj pa nekoga V. Ruarda itd. D. ni teh napak, odpustili bi piscu celo „planinske Hrvate“, katere je zopet naložil na naša pleča. — V ostalem pa se „Hrvatska Vila“ zaradi mnogih nepravil krči in bode izhajala v bodoče le mesečno. 12 zvezkov stane 5 gld.

— (V Toplice na Dolenjskem) prišlo je od 1. do 15. junija t. l. 162 stalnih, 109 pa prehodnih gostov. V letošnji sezoni je do sedaj prišlo 468 gostov v Toplice. Vidno je, da obiskovanje te kopeli in zanimanje za njo narašča, zato bomo vsacih 14 dni priobčevali število došlih gostov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Nyiregyhaza 20. junija. Po raznovrstnih formalnostih zaslišaval se je Josef Scharf, oča obtežujoče priče Moriza Scharfa. Obtoženec pravi, da se je deček vedno dobro obnašal, obtožbo pa smatra nesmiselno izmišljotino.

Dunaj 19. junija. Kneza črnogorskega obiskal je danes popoldne grof Kalnoky.

Nyigeryhaza 19. junija. Konečna razprava v Tisza-Eszlarskeji aferi. Obtoženi so: Salomon Schwarz, Abraham Buxbaum, Leopold Braun in Herman Wollner, da so Esther Soly-mossy-evo umorili z namenom; Jos. Scharf, Adolf Junger, Abraham Braun, Samuel Lustig, Lazarus Weisenstein in Emanuel Taub zaradi soudeležbe umora; Amsel Vogel, Janke Smilovics, David Hersko, Martin Gross in Ignatz Klein zaradi tihotapstva z mrličmi.

London 19. junija. Standard poroča: Car in carica prideta julija meseca semkaj. Carica ostane tu, car pa obišče cesarja Viljema v Emsu. Potem se podasta oba cesarja v Gastein, kjer bode sestanek z avstrijskim cesarjem.

Narodno-gospodarske stvari.

Ržena in pšenična slama.

Na trgu je navadno za pšenično slamo bolj težko kupca dobiti kakor za rženo. Poslednja se včasih za neprimerno visoko ceno prodava. Tudi navadni kmetovalec daje rženi slami prednost pred pšenico, zlasti za rezanico konjem in za nastelj. Goveji živini in pa ovcam pa rajši pšenico poklada. Ako prašamo po vzroku tega ravnanja, tako bode nam pred vsem kemična analiza teh slamnih vrst povedala, zakaj se tako ravna.

Pšenična slama ima za 25 % več rednih snovij v sebi od ržene slame, ali pa z drugimi besedami povedano: če ima 1000 kilogramov pšeničnice za 16 gld. redilne vrednosti v sebi, tako je redilna vrednost od ravno tolike množine ržene slame le 12 gld. Iz tega se vidi, da se bode rezanica iz pšenične slame z večim pridom rabila in vendar tudi proužročila, da

spominaš, da si me prisilil nadeti svoj kinč in iti na svatbo, ki mi je bila čez vse zoprna? Sovražila sem te, Pillone, ko sva se peljala ta večer po zalivu; zaničevala sem samo sebe in skočila bi bila v morje, ko bi me ne bila zadržala želja po maščevanju! A ko si plesal tarantelo z Giovannino, ko si vzemši gitaro z gorečim petjem slavil njeno ženitbo, ranil si me najobčutljiveje. Ta večer jaz nesem bila več tvoja izvoljena, nego tvoja vlačuga, s katero si ravnal, kakor se ti je zljubilo! Ti si videl, da sem jaz obledela in so me oblile solze, videl si, da sem se jaz, Pillonova nevesta, skrila v kot — a vse to ni ganilo tvojega srca! Morala sem do dna izprazniti kupo zaničevanja, in ono vrvice korald, ki je bila prvo tvoje darilo, ta rudeči trak mej nama, — ti si ga raztrgal in ovil ga njej okrog vratu! Ta trenutek bi te bila mogla umoriti. A ženska ne sme nositi orožja, kakor tvoji ljudje. Izbrala sem si sredstvo, ki mi je bilo najbližje, ker sem ravno tako dobro vedela, kakor ti, kaj je oni berač, ovadila sem te v jezi in obupanji. Bila sem nora od jeze in sovraštva, kajti vedela sem takrat več kakor si ti mislil.“

„Kaj si pa vedela tedaj?“ vprašal je Pillone z mehkim nemirnim glasom. „Prav imaš, da sem

ti oni večer, omamljen od veselja, storil krivico. A ko bi me bila ljubila, bi se ne bila tako maščevala, kakor si se. Koliko vrlih mož zgubil sem oni večer!“

„Mož!“ zaklicala je Filomela porogljivo in stisnila roke. „Ti vedno govoriš o možeh, kakor bi ženske ne bile nič! Omamljen od veselja, praviš, si mučil ono, katero imenuješ sam svojo nevesto. Ti praviš, Pillone, tvoji ogleduhi vedo vse. Verjemi mi, tudi jaz imela sem svoje ogleduhe, kadar je šlo za mojo veljavo in za mojo čast. Povedali so mi vse; jaz poznam vse tvoje obnašanje. Ona Giovannina, na katere svatbo si me prisilil, bila je prej tvoja ljubica, ko je še kot mlada deklica pasla ovce. Na Capri si jo dobil, tam si jo marsikako noč skrivaj poiskal v koči njene matere; ko si se je naveličal, pustil si jo in podaril jo jednemu svojih tovarišev. Ali zdaj umeš, kaj sem trpela oni večer, ko si pel njej na čast?“

„Pillone je bil, kakor bi ga bila zadela strela. Povesil je oči, ustna so se mu tresla; a sregovoril ni nobene besede.“

„Pa ne misli, da so me preslepile prazne čenčarije in blebetanja na trgu pri vodnjaku,“ nadaljevala je Filomela s tihim glasom. „Dala sem

se ujeti in peljati pred policijo v Neapolj. Bila sem prisiljena ukloniti se sili. Pa ravno ta policija, ki jo ti tako zaničuješ, dala mi je dokaze. Ko so preiskali tihotapske luknje, našli so v Giovannineji svatbeni sobi kinč, katerega si ti nosil, Pillone, da katerega si celo obljubil meni. Osrnotena morala je Giovannina pričati, da je ta kinč bil tvoj, da sem ga jaz res videla pri tebi!“

„In te dni,“ zaklical je Pillone z glasom, ki se je tresel od razburjenosti, „te dni storila si še več! Izdala si policiji stvari, ki so bile tajnosti mej nama. Mnogo mojih najboljših skrivališč so zasledili, mnogo mojih ljudij bilo je nenadoma napadenih in postreljenih. Hudo me je tlačila tvoja nevidljiva roka, — a vendar odpustim ti vse, ako hočeš!“

„Lahko bi te bila popolnem izdala, ko bi bila hotela,“ odgovorila je ponosno Filomela, „in bili so trenutki, ko me je obhajala skušnjava, da bi to storila. A za plačilo ponujali so mi denar, s tem bil je smrtno ranjen moj ponos. To te je rešilo, Pillone! Nesem ti mogla odpustiti, kar si storil meni, — meni, ki si me še v otročjih letih izbral za svojo nevesto in videl me v sanjah kot kraljico na svoji strani!“

(Dalje prih.)

bode živina oves popolnoma drobno požvekala. Temu nasproti pa tisti, ki le rezanico iz ržene slame rabi, pravi, da temu ni tako. Kdor pa kaj takega trdi, ta mora tudi odgovor na to vprašanje imeti. Kako pa ravna po deželah, v katerih le malo ali celo nič rži ne pridelujejo, kjer ržene slame za rezanje nimajo, kakor je to na Angliškem? Tu lahko po dnevih daleč potuješ in ne bodeš zagledal rži na polji. Tu so torej ljudje, ko bi tudi ne hoteli, primorani pšenično slamo za rezanico porabiti. Po velikih mestih se tukaj le pšenična prodava. Iz vsega povedanega pa sledi, da se pri naših kmetovalcih nahaja še škodljiv presodek v ti zadevi, kateri ravno tako dolgo obstoji, dokler se ga ljudje držijo, in brž premine, ko hitro se ga ljudje iznebiti hočejo.

Kar se pa tiče porabe te slame za nasteljišče, prideta tukaj dva pomisleka v poštev; prvi je, da se pravi, ržena slama more več vlage v se vzeti in torej se more z njo delj časa izhajati, drugi pa je vsebina redilnih snovij v teh dveh slamnih vrstah.

Ali je prvi pomislek pa tudi resničen, to morajo primerjajoče skušnje po teži na vagi pokazati. Ker pa ima ržena slama več lesnega vlakna v sebi, tako se vidi, da bi zaradi tega ržena slama za nasteljo bolje služila od pšenične. Ta stran bi pa le v takih gospodarstvih mogla se v poštev jemati, v katerih imajo pičlo slame na razpolaganje, kar bi pa ne smelo v nobenem gospodarstvu biti. Take razmere bi se morale odstraniti, ker je treba število živine tako uravnati, da gospodarstvenim potrebam nikdar slame ne primanjkuje. Kar se slednjič razmer redilnih snovij tiče, so te pri obeh slamnih razmerah menda precej jednake.

Iz vsega tega pa sledi nauk, da naj gospodar kolikor mogoče pšenične slame doma za rezanje porabi in tam, kjer se ržena slama more dobro v denar spraviti, naj to na trg postavi.

„Slov. Gosp.“

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim poteče koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta	6	50	„
„ četrt leta	3	30	„
„ jeden mesec	1	10	„
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.			

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta	8	—	„
„ četrt leta	4	—	„
„ jeden mesec	1	40	„

Upravišтво „Slov. Naroda“.

Meteorologično poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

Barometer: Stanje barometrovo je bilo v pretečenem tednu srednje in sploh le za 0.25 mm. višje, kot srednje stanje celega leta; znašalo je namreč 735.55 mm., ter je bilo v ponedeljek, soboto in nedeljo pod, druge dni pa nadnormalno. Najvišje, za 5.12 mm. nad normalom, je bilo srednje stanje v četrtek; najnižje, za 3.55 mm. pod normalom, v soboto; razloček med maksimumom in minimumom srednjega stanja je tedaj znašal 8.67 mm. Stanje sploh je bilo 10krat nad-, 11krat pa podnormalno; in sicer najvišje, za 5.96 mm. nad normalom, v četrtek zjutraj; najnižje, za 4.31 mm. pod normalom, v soboto popoldne; razloček med maksimumom in minimumom sploh je tedaj znašal 10.27 mm. Največji razloček v stanju jednega dne, za 3.16 mm., je imel petek; najmanjši, za 0.60 mm., torek.

Thermometer: Srednja temperatura pretečenega tedna znašala je + 18.5° C., to je za 0.1° C. nad normalom, ter je bila v ponedeljek, sredo, petek in nedeljo nadnormalna, v četrtek normalna, v torek in soboto pa pod normalna. Najvišja, za 0.8° C. nad normalom, je bila srednja temperatura v petek; najnižja, za 1.0° C. pod normalom, v torek; razloček med maksimumom in minimumom srednjega stanja je tedaj znašal 1.8° C. Stanje sploh je bilo 7krat nad-, 14krat pa podnormalno; najvišje, za 6.4° C. nad normalom, v sredo popoldne; najnižje, za 6.0° C. pod normalom, v torek zjutraj; razloček med maksimumom in minimumom sploh je tedaj znašal 12.4° C. Največji razloček v stanju jednega dne, za 10.2° C., je imela sredo; najmanjši, za 5.7° C., nedelja.

Vetrovi, sicer precej močni, niso bili posebno spremenljivi. Po 6krat, sta bila „vzhod“ in „jugozahod“, po 3krat pa „zahod“, „burja“ in „brevetirje“.

Nebo je bilo največkrat, 11krat „po polnem oblaku“, 7krat „jasno“, 3krat „deloma jasno“.

Vreme je bilo precej nestanovitno in mokrotno; teden je imel štiri deževne dneve z 26.10 mm. mokrine.

Tržne cene v Ljubljani

dné 20. junija t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	64
Rež,	5	20
Ječmen	4	23
Oves,	2	92
Ajda,	4	87
Proso,	5	20
Koruz,	5	60
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	3	57
Maslo, kilogram	—	96
Mast,	—	88
Speh frišen	—	70
„ povenjen,	—	78
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	60
Telečje	—	52
Svinjsko	—	62
Koštrunovo	—	36
Kokoš	—	45
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	62
Slama,	1	78
Drva trda, 4 kv. metre	6	40
„ mehka, „	4	20

Dunajska borza

dné 20. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78	gld.	45	kr.
Srebrna renta	79	„	05	„
Zlata renta	99	„	10	„
5% marcna renta	93	„	35	„
Akcije narodne banke	838	„	—	„
Kreditne akcije	305	„	—	„
London	119	„	95	„
Srebro	—	„	—	„
Napol.	9	„	50	„
C. kr. cekini	5	„	67	„
Nemške marke	58	„	45	„
4% državne srečke iz l. 1854	120	„	—	„
Državne srečke iz l. 1864	167	„	75	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	99	„	15	„
Ogrska zlata renta 6%	120	„	50	„
„ 4%	89	„	70	„
„ papirna renta 5%	87	„	20	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	„	—	„
Dunava reg. srečke 5%	114	„	50	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	„	20	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	103	„	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	„	—	„
Kreditne srečke	100	gld.	170	25
„ 10	10	„	19	—
Rudolfove srečke	120	„	111	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	„	111	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	225	„	50	—

Učenec ali praktikant

z dobrimi spričevali, ki je 14. leto že dovršil, vzprejme se takoj v prodajalnico **Josipa Errath-a** v **Mokronogu** na Dolenjskem. (412—3)

Velika zaloga

posebno dobrega, belega ali rudečega

dolenjskega vina

od leta 1882 prve vrste po 5 gld., druge po 4 1/2 gld., — staro vino po 7 do 8 gld. avst. vever proti pošiljavi posode pri

A. Cvenkelji,

(378—3) v Sevnici (Lichtenwald) Štajersko.

Umetne

(234—19)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Vzpomladno čiščenje krvi

s svetovno slavnim pristnim

Pagliano - sirupom.

V steklenicah po 1 gld. 20 kr. dobiva se pristno samo pri

G. Piccoli-ji,

lekarji „pri angelji“, v Ljubljani, na Dunajski cesti. (291—3)

J. Bonač,

bukvovez

v

Ljubljani,

Poljanska cesta

št. 10.

(393—2)

P. n.

Slavnemu tukajšnjemu in vnanjemu občinstvu naznanjam da sem odprl **lastno bukvoveznico**. Velikolletna skušnja daje mi pogum, da bom kolikor moč čast občinstvu v vsakem oziru kar se tiče **trdnosti in elegancije** mogel postreči.

Sprejemam navadna in najelegantnejša dela po **nizki ceni**.

Priporočam se za mnoga naročila.

Vila v najem.

Popolnem prenovljena in okusno ozaljšana, nekdanja Pauerjeva vila v **Podutiku** nad **Zgornjo Šiško**, s 7 sobami, lepim vrtom in parkom odda se v najem za poletje pod ugodnimi pogoji.

Natančneje izve se pri lastniku **Lorencu Vodnik-u**, kamnoseku v Ljubljani, Kolodvorske ulice. (410—2)

Dekoracije! Transparenti!

Mnogovrstna zaloga dekoracijskih in transparentnih podob, lampijonov, ognjemetrov in barvenotiskanih podob Njiju Velikanstev in cesarjevičev z visoko so-prugo.

Cesarske državne orle, kranjske deželne grbe in ljubljanske mestne grbe dal sem navlašč izgotoviti ter se dobivajo lepo upravljeni v obliki 81/69 ctm. po 1 gld. na prodaj.

Nadalje so grbi razne velikosti po 25 kr. do 1 gld. in 2 gld.

Austria (2 1/2 metra visoka), pristojna za dekoracijo, 80 kr. Državni orle z vsemi deželnimi grbi 50 kr.

Transparentne podobe Njiju Velikanstev in cesarjevičev para po 45 kr. do 1 gld. 20 kr.

Lampijoni po gld. 1.—, 1.20, 1.50, 1.60, 1.90, 2.20, 2.40, 2.50, 2.80, 3.40 in 3.80 za dvanaestorico.

Proseč prijaznih naročil znamenovam

z vsem spoštovanjem

Iv. Giontini v Ljubljani.

(408—2)

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva **oživljajoče, zapreči pokončanje** zob in odpravi **slab duh** iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, vpliva **zelo oživljajoče** in napravi zobe **blesteče bele**, à 30 kr.

! Najnovejše spričalo. !

Vaše blagorodje!

Mnogo let vporabljam Vašo **salicilno ustno vodo** in **salicilni zobni prašek** z izvrstnim uspehom in priporočati ja morem vsakemu najtopleje. Pošljite zopet od vsakega 3 steklenice.

Spoštovanjem (39—13) **Anton Slama**, župnik.

Vsa navedena sredstva ima **vedno frišna** v zalogi in jih razpošilja proti poštnemu povzetju

lekarna „pri samorogu“,

v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

KAVA

pravega okusa s plačano carino.

Java	Kilo po
Campinas	1.36 gld.
Domingo	1.18 „
Portorico	1.30 in 1.35 „
Ceylon	1.25, 1.48 „ 1.58 „
Santos	1.58, 1.75 „ 1.85 „
Rio, močna in dobra	1.25, 1.35 „ 1.45 „
Mocca, pristna arabska	1.15 „ 1.20 „ 1.85 „

Žgana kava.

Melange 1.35, 1.78 in 1.95 gld.
Štedilna kava po 80 kr. kilo.

Sladkor

(406—2)

(konkurenčne cene); poštni paketi franco po 5 kil po poštnem povzetju.

Močno in toaletno milo, jako v ceno (razpošilja se po 5 kil.)

LEVI & Co. v REKI.

Ceniki pošiljajo se brezplačno. Agenti se iščejo.